

Betænkning

over forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Afgivet af finansudvalget den 17. maj 1961).

Udvalget har haft samråd med finansministeren og har fra Danmarks nationalbank modtaget den som bilag til nærværende betænkning optrykte erklæring. Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres og socialistisk folkepartis medlemmer af finansudvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af finansudvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets

gennemførelse, idet det henviser til det i nationalbankens erklæring anførte. Mindretallet er enig med nationalbanken i de anførte betragtninger, og da finansministeren ikke hverken ved lovforslagets fremsættelse eller i samrådet med finansudvalget har angivet anden grund for lånets optagelse end styrkelse af valutastillingen, kan mindretallet som anført ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Anders Andersen.

Kaj Andresen.

Brodthagen,
næstformand.

Damsgaard.

Ditlevsen.

Foged.

From.

Gorrsen.

Gottschalck-Hansen.

Jørgen Jensen.

Peter Jørgensen.

Kirkegaard.

Peter Kristensen (Ålborg).

Carl Petersen,
formand.

Skræppenborg-Nielsen.

Thestrup.

Dose havde sygeorlov ved betænkningens afgivelse.

Bilag.

DANMARKS NATIONALBANK

København, den 13. maj 1961.

Ved skrivelse af 10. maj 1961 — j. nr. SG. 401. A. — har finansministeriet på foranledning af finansudvalget anmodet Danmarks nationalbank om at ville fremkomme med en udtalelse om, hvorvidt nationalbanken finder det formålstjenligt nu at optage et udenlandsk lån, herunder hvad der måtte tale henholdsvis for og imod.

I besvarelse heraf skal nationalbanken bemærke følgende:

For så vidt angår det principielle spørgsmål om, hvorvidt staten bør optage lån i udlandet, er det nationalbankens synspunkt, at Danmark som et veludbygget land med en endog særdeles høj levestandard normalt selv bør præstere den opsparing, som er fornøden til dækning af landets investeringsbehov samt til oparbejdelse af en passende valutareserve. Afvigelser fra denne linje vil muligvis kunne motiveres, dersom der i enkelte tilfælde måtte blive tale om exceptionelt store investeringer, f. eks. til anlæg af atomkraftværker, men dette synes ikke for tiden at være aktuelt.

For så vidt angår den i øjeblikket foreliggende situation, skal man anføre, at den umiddelbare virkning af optagelse af lån i udlandet vil være en tilsyneladende styr-

kelse af valutastillingen, som medfører risiko for en mindre alvorlig bedømmelse af udviklingen i betalingsbalancen og derfor kan vanskeliggøre gennemførelsen af den til styrkelse af denne fornødne økonomiske politik. Denne risiko bliver større, fordi et udenlandsk statslån samtidig forøger statens kronetilgodehavende i nationalbanken, hvad der kan svække forståelsen for nødvendigheden af den faste finanspolitik, som efter den seneste tids udvikling er blevet mere påkrævet end nogen sinde.

De i bemærkningerne til forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet omtalte afdrag på offentlig udenlandsk gæld, inklusive lån optaget af hypotekbanken, Københavns kommune og telefonselskaber m. v., medfører en gennemsnitlig årlig afdragsbyrde på ca. 65 mill. kr. i de tre finansår 1961-62—1963-64. Da landets samlede betalinger til og fra udlandet andrager ca. 13 milliarder kr. årlig hver vej, repræsenterer de nævnte årlige afdragsbeløb kun ca. ½ pct. af Danmarks udenlandske betalinger. Efter bankens opfattelse er dette beløb for beskedent til at motivere, at staten optræder som lånsøger på det internationale kapitalmarked.

Danmarks nationalbank

Svend Nielsen.

Hartogsohn.

Sunesen.